

Sygn. akt: VI Kz 143/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku w VI Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący SSO Witold Żyłuk

Protokolant st.sekr.sądowy Roksana Rzechtalska

przy udziale oskarżyciela publicznego Komendanta Straży Miejskiej
w C. – T. R.

po rozpoznaniu w sprawie **D. P.**

obwinionego o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w.

zażalenia wniesionego przez oskarżyciela publicznego – Komendanta Straży Miejskiej w C.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach

z dnia 3 kwietnia 2013 r., sygn. akt II W 1134/13

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.s.w.

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie jest niezasadne.

W pełni należy zaakceptować stanowisko Sąd Rejonowego w Chojnicach co do tego, że Komendant Straży Miejskiej w C. nie ma uprawnień do złożenia wniosku o ukaranie D. P. o zarzucony mu czyn z art. 96 § 3 k.w., który miał być ujawniony w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających dotyczących czynu z art. 92 § 1 k.w., popełnionego w dniu 8 stycznia 2013 r. w C., polegającego na niestosowaniu się do znaku drogowego B-2.

Zgodnie z art. 17 § 3 k.p.s.w., straż gminna (miejska), jest uprawniona do złożenia wniosku o ukaranie, gdy w zakresie swego działania w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniła wykroczenie, zaś zakres tego działania w odniesieniu do kontroli ruchu drogowego określony został w art. 129b Prawa o ruchu drogowym. Rację ma Sąd Rejonowy co do tego, że czyn będący przedmiotem wniosku o ukaranie nie jest wykroczeniem w sytuacji gdy Straż Miejska w C. nie była uprawniona do przeprowadzenia czynności wyjaśniających, dotyczącego wykroczenia stwierdzonego na podstawie zapisu monitoringu miejskiego (k.1). Wykroczenie to bowiem nie należy do kategorii określonych w art. 129b ust. 2 pkt 1 lit. a), ani do kategorii określonych w art. 129b ust. 2 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym oraz nie zostało ujawnione i zarejestrowane przy użyciu urządzenia rejestrującego w rozumieniu art. 2 pkt 59 cyt. ustawy. Polemizując ze stanowiskiem Sądu Rejonowego skarżący stoi na stanowisku, że jego uprawnienie do prowadzenia czynności wyjaśniających dotyczących wykroczenia wskazanego na k. 1 wynika z zarejestrowania go przez urządzenie rejestrujące wchodzące w skład monitoringu miejskiego, a wobec tego należy ono do kategorii określonych

w art. 129b ust. 2 pkt 1 lit. b) Prawa o ruchu drogowym. Prawidłowe jest jednak stanowisko Sądu Rejonowego, że kamery monitoringu miejskiego nie są urządzeniami rejestrującymi dokonującymi ujawnienia i zarejestrowania czynu w rozumieniu art. 129b ust. 2 pkt 1 lit. b) Prawa o ruchu drogowym. Przy tym trafnie Sąd Rejonowy wskazuje, że podstawową cechą urządzenia rejestrującego przeznaczonego do ujawnienia i zarejestrowania czynu jest to, że jego zadziałanie uzależnione jest od zaistnienia zdarzenia, do wykrycia którego takie urządzenie jest skonstruowane. Zatem gdy urządzenia rejestrujące wchodzące w skład monitoringu miejskiego takiej cechy nie mają, to nie mogą, w myśl art. 129b ust. 2 pkt 1 lit. b) Prawa o ruchu drogowym, dokonywać ujawnienia i zarejestrowania czynu. Mogą tylko służyć kontroli ruchu drogowego wykonywanej przez straż gminną (miejską) w takim zakresie w jakim wyznaczony on został w art. 129b ust. 2 pkt 1 lit. a) i w art. 129b ust. 2 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.